

Observationes

In Vitam S. Heimeradi.

Hartuvigus, cui Acta B. Heimeradi nuncupat Egbertus, vigesimus secundus à S. Lullo Abbas Herveldensis præfuit Archisterio, Rnothardo Abbatii XXI, anno MLLXXII³ Idus Decembris ultrò abdicanti protinus successor datus, ceu tradit Lambertus Monachus Herveldensis, vulgo Schafnaburgensis dictus, qui annales suos à J. Lipsio laudatos ad annum usq; 1077 electionemque Rudolfi Regis produxit, atque cum hoc Egberto sub communi Abbatie Hartuvigo Herveldiae vixit. Post Egbertum, primum Vitæ B. Heimeradi scriptorem, nunc primū è MS. codice Bodecensi erutum, ejusdem Sancti Acta versibus etiam delcritpsit Ericherus, laudatus ab Horrione in Panegyrico Paderbornensi. Broverus Scholijs in Meinvercum num. 70 pag. 218 testatur Vitam B. Heimeradi extare Mstam in Collegio Soc. Iesu Paderbornensi. Daniel Papebrochius S. J. in comment. ad vitam S. Hildegundis virginis Cistertien. a.d. XX Aprilis n. 3. laudat illumstem codicem MS. qui Collegij Paderbornensis quondam fuerit, contineatq; præteralia Sanctorum Acta, Vitam devoti presbyteri Heimeradi in Hasingun. Num verò idem is sit MS. codex, quo Horrion est usus, quemq; vidit Broverus, id equidem ignoro.

Num. VII. Herveldensis Abbas Arnoldus. Is anno 1012 successit S. Godehardo, qui senio & labore
jam

jam fessus, Herveldense regimen praelato viro Arnaldo, suo priu eo loci Preposito, commendavit. Lamb. Schafn. & S. Godehardi Acta cap. 2. num. 15.

Ibid. Mimilebo] *Mimelieba* Lambertus ad an. 973. Ursbergensi *Hiemelevva* in *Henrico Aucupe*, & in Ottone M. *Numilevva*, utrobique mendosè; & in Actis S. Matildis c. 2. n. 9. *Mensleben*. At *Ditmarus Mersburg*, lib. 1. pag. 10. edit. Mader. scribit *Henricum Aucupem* anno ætatis sue 60, regni 16, 6 Non. Julij anno 936 in *Miminleve* defunctum. Idem *Ditmarus* tradit sub finem libri secundi ad annum 973, Ottонem M. feria tertia ante Pentecosten ad *Mimmeleben* venisse, ibidemque postridie, feria quarta, Nonis Maji diem extremum clausisse. Sequenti verò nocte viscera ejus soluta in Ecclesia S. Mariae fuisse tumulata; corpus autem aromatibus conditum Parthenopolim translatum. Non igitur obiit Otto I, Imp. Magdeburgi, ceu G. Henschenius annotat lit. c. ad secundam vitam S. Adelberti Ep. num. 4, die 23 Aprilis. Post hæc Otto II Imp. pia genitricis sua Adelheidis insti^ttu cuius gubernaculo vigebat, *Mimileve*, ubi pater suus obiit, justo acquisivit concambio; decimasque qua ad Heresfeld periinebant. Et congregatis ibi Monachis, liberam fecit Abbatiam: datisque sibi rebus necessarijs, Apostolico confirmavit privilegio, *Ditmarus* principio libri III. Quæ hic de justo concambio scriptis *Ditmarus*, illustrari possunt ex diplome Ottonis II Imper. dato V Valahusæ ad Helmam annem, anno 980 Indict. 3, 17 Kal. Octobr. quo Lin-

426 OBSERVAT. IN VITAM

dolfus Abbas Corbeiensis per manum Advocati sui
Lindolfi, duas marcas Meginrichesdorf, & Mimile-
levu dictas, in pago Hassegovve, & in comitatu Sig-
fridi Comitis sitas, cum omnibus rebus illuc rite perit-
nentibus in mancipijs utriusque sexus, adficijs, areis,
agris, pratis, silvis &c. Ottoni Imperatori in propri-
um concedit; ac vicissim à Cæsare accipit in jus Ec-
clesie Corbeiensis, quicquid Imperator habuit in
villis Budineveldun, Bruneringhuson, Lellibechi, Re-
hon, Corbechi, & in Haleghuson dictis, in pago Niher-
herse, & in Comitatu Asichonis Comitis sitis; per ma-
num Lintgeri Advocati Ottonis Imp. Ditmar. lib. 7.
iterum de hoc loco: Notandum quoque, & note
absque singultu proferendum, quod Monasterium in
Mimileve constitutum à libertate diu corroboratum
in servitutem redactum est. Deposito namque ejusdem
Cenobij Abbatte Reinoldo, dispersisque late confratri-
bus his, Heresfeldensi Ecclesie, ejusque tunc Provisorio
Arnoldo illud subditum est, anno MXVI, ad quem
hac etiam refert Chron. MS. Saxoniae. Eagitur oc-
casione Arnoldus Abbas B. Heimeradum inventum
in Mimilebo transmisit Hersfeldiam, unde tam
post brevem moram male multatus discessit. Situm
fuit Mimileba Cenobium in Thuringia ad Unstru-
tum fluvium, Ursbergenst Instruot; Gobelino et. s. c. 11.
& at. 6. c. 55, Unstroth dictum. Agit de Cenobio
Memmileben Bucelinus noster Germ. sacra parte
z. pag. 60. Verum per incognitiam istic tribuit Ot-
toni II Imp. quæ Ditmarus script de Ottone I. Et in
parte altera Monasteriologia pag. 235 Mimile-
bensense

Sensem Abbatiam appellarat, quia eadem est cum hac nostra Mimileba, cuius Abbatem Reinholdum queritur. Dismarus ademtum Cœnobio libertate depositum.

Cap. X. Episcopus Meginwerc.] Quo modo Meinuvercus Heimeradum, quod veste parum laudabilem esset, contumeliosis primò compellationibus castigatum verbis etiam credi justificatur, habes in Actis B. Meinuverci Num. XVIII, pag. 22. Quando vero Henricus Imp. cum Canigunda Augustâ Paderbornæ fuerit, docebunt te Monumenta Paderbornensia pag. 180.

Num. XI. Abbas Hersfeld. Arnoldus.] Chronologus Hildesheimensis rem sic narrat ad annum 1031: Arnulfus Pater Monasterij Herveldensis principium in divinis & humanis rebus, quorumdam fratribus eo loco cuiusdam criminis objectione accusatus, miserabiliter proprio est honore privatus. Et ad annum 1032: Arnulfus Abbas Herocampie V Kalendas Januarij obiit, & ad Gellinga sepultus, ubi tunc gratia manendi habitavit. Sed inde post tres dies, rotundaque nocte deductus, & de terra effossus, ex precepto Rudolfi sui successoris, Herveldia in Ecclesiâ S. Michaelis consumatus. Porro monasteriolum Gellingen sicut in Thuringia, ut Lamb. Schafnab. ad an. 1032: qui etiam Monasterium Herveldense anno 1037 incensum scribit; in quo tamen anno sequenti sepultus memoratur Hagano Diaconus Regis Capellanus, X Kal. Marii mortuus, teste chron. Hildesheim. De Abbatia Herveldensi legendus Bucclinus, & Lambert. Schafn.

428 OBSERVAT. IN VITAM

Num. XII. Hasungen,] Mons Hassix vastè pro-
jectus in altum, in quo à morte S. Heimeradi tem-
plum molitus est Aribō Archiep. Mogunt. colopho-
nem addidit Sigefridus, è Fuldensi Abbe Archiepi-
scopus itidem Moguntinus, & cœtum Monachorum
ibidem aggregavit; qui deinde, quod S. Gregorij VII
Pont. Max. partes contra Henricum IV Imp. schis-
maticum defenderent, exilio multati LXX numero,
& à S. Vilhelmo Hirsaugensi Abbe (qui è suis pri-
mam Monachorum coloniam in Hasungen dedux-
erat) benigne omnes excepti habitig; sunt, donec
tempestas illa desævijset. Anno 1071 Otto Saxonici
sanguinis princeps Bavariæ ducatu per calumniam
exutus, bello civili montem Hasungen occupavit,
cumq; natura situq; satis munitum, munitorem tamen
manu & opere fecit, Lamb. Schafin. Sigefridus Archi-
ep. Moguntinus obiit in Thuringia, & apud Hasun-
gen sepelitur, Chron. Hildesh. Wirzburgense Balu-
zij, & MS. Saxon. ad an. 1084; quo & Nicol. Serarius
ex MS. codice tradit Sigefridum Archiep. in cœno-
bio Hasungen mortuum sepultumque.

Num. XIV. Comes Dukecho] Rem hanc habes
etiam in Actis B. Meinuverci pag. 22, & de Comite
Dodicone vide ibid. pag. 47. In castro VVartbergensi
fuit templum parochiale S. Andreae Apostolo sacrum,
in quo anno 1351, in crastino beati Dionysij & Sociorum
ejus, Ioannes dictus Drenkere Presbyter fundavit altare
in honorem Dei & S. Pauli Apostoli, dotans illud cum
octava parte decimarum in VVetzungen, quas emerat
ab illis de Wellede/ pro centum & decem marcis, do-
num.

mum etiam ab ijsdem compararat in castro Ware-
berge/ cum consensu *Baldevvini* Episcopi Paderbor-
nen sis, (cui jus patronatū successoribusq; ejus obtu-
lit,) nec non Decani & Capituli Eccl. Paderbornensis
& *Joannis* Rectoris ecclesia *S. Andreæ*, qui medium
oblationum partem percipiet, ceu habent tabulæ.

Num. XVI. Abbatem Corbejensem] *Drutmarum*. Vide quæ dixi pag. 366. Obijt an. 1046, ut
Lamb. Schafnab.

Num. XVII. *Visturi* estis homines.] *Clara & ce-
lebris valde his temporibus per Gallias erat memoria
sancti Seboldi in Nurnberg, & sancti Hemerad in Ha-
sungen, & magno populorum concursu cotidie frequen-
tabantur propter opitulationes, quæ divinitus illic lan-
guentibus sapenumero conferebantur, *Lamb. Schafnab.*
ad annum 1072.*

Num. XX. *Villa Elheno.*] Videtur esse *Elenen*,
locus memoratus à *Lamb. Schafnab.* ad an. 1075.

Num. XXII. Quarto Kal. Julij.] *Hemerad Mo-
nachus in vigilia S. Petri obijt, & statim multas virtutes
Dominus per eum operatus est, ut habent vetusti Cor-
bejenſiū Annal. ad an. MXIX; Trithem. quoq; Chro.
Hirsaug. in S. VVilhelmo Abbe XII, S. Heimeradi
obitum refert ad an. 1019. & 4 Kal. Julij. Adde Chron.
Stederburgense, & W. Dilich. in Chron. Hassia ad
an. 1019, Acta B. Meinverci num. LXI. pag. 105.
Agunt etiam de *S. Heimerado* ad 28. diem Junij, Ca-
niſius, Molanus &c.*

Num. XXVIII. *Meginfridum.*] Is *Meginfridus*
Praefectus Magedaburgensis pro libertate patriæ stre-
nuè

430 OBSERVAT. IN VITAM

nuè occubuit in prælio Henricianos inter & Saxones
in loco Fladechein decertato, an. ut Chron. MS. Sa-
xon. 1080; ut Hildesheimense, 1079. Cœnobium
Hasungense Moguntinæ dicecesis, exuvij S. Heime-
radi prodigijsq; olim percelebre, situm fuit in irriguo
ac spatiose monte in confinio oppidi Wolfshagen
in ditione Hasso-Castellanâ. Primum hoc Abbatem
Giselbertum, primosq; Alcetas, teste Trithemio, ex
archisterio suo Hirsaugensi S. Wilhelmus Abbas
transduxit, ut à me jam memoratum est; tametsi *Ni-*
colans de Sigen cœnobij Petrini Erfordiaæ olim Prior
in excerptis suis chronicis ad annum MLXXI & alibi
ex Hasungensibus monumentis annotatum relique-
rit, Cluniacenses principiò Monachos à *Sigefrido Ar-*
chipräsole Hasungam adductos. Anno deinde deci-
misi sexti seculi quinto, (non, ut *Bucelinus noster*, de-
cimo) in anniversario Abbatum conventu *Bursfeldie*
a. d. V II I Kalend. Septembbris indicto, *Ioannes Ab-*
bas, *Wilhelmo Hassia Principe* adsentiente, se ac cœ-
nobium Hasungense ad *congregationem Bursfelden-*
sem adjunxit, & ad priscam *Benedictina Regula* obser-
vantiam revocavit. Quod insigniter exinde floruit,
donec Hassia Principes Romana Sacra eorumq; cul-
tores ditione sua prosciberent: tunc enim pulsis
Monachis cœnobij Hasungensis, uti & ceterorum fe-
rè collegiorum, vestigalia proventusq; profanis usi-
bus & ærario Principis cederunt. Hodie appellatur
Advocatia Hasungensis, vulgò die *Vogtey Hasungen.*

FINIS.

Index.